

327

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

KVĚTEN 2020

KVĚTEN 2020

1	pá	3. velikonoční týden (sv. Josef – Dělník)	<i>první pátek</i>
2	so	sv. Atanáše, biskupa a Učitele Církve	památká
3	ne	IV. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
4	po	4. velikonoční týden	
5	út	4. velikonoční týden	
6	st	4. velikonoční týden (sv. Jan Sarkander)	
7	čt	4. velikonoční týden	
8	pá	4. velikonoční týden (Panna Maria, Prostřednice všech milostí)	
9	so	4. velikonoční týden	
10	ne	V. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
11	po	5. velikonoční týden	
12	út	Výročí posvěcení pražské katedrály	Svátek
13	st	5. velikonoční týden (Panna Maria Fatimská)	
14	čt	Sv. apoštola Matěje	Svátek
15	pá	5. velikonoční týden	
16	so	Sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka	Svátek
17	ne	VI. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
18	po	6. velikonoční týden (sv. Jan I.)	
19	út	6. velikonoční týden	
20	st	6. velikonoční týden (sv. Klement M. Hofbauer; sv. Bernardin)	
21	čt	NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ	SLAVNOST
22	pá	6. velikonoční týden (sv. Rita z Cascie)	
23	so	6. velikonoční týden	
24	ne	VII. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
25	po	7. velikonoční týden (sv. Beda Ct.; sv. Řehoř VI.; sv. Maria Magd. de Pazzi)	
26	út	Sv. Filipa Nerriho, kněze	památká
27	st	7. velikonoční týden (sv. Augustin z Canterbury)	
28	čt	7. velikonoční týden	
29	pá	7. velikonoční týden (sv. Pavel VI.)	
30	so	sv. Zdislavy	památká
31	ne	SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO	SLAVNOST

Poznámka: V rámci Malé liturgiky (viz str. 14) je pravidelně elektronicky rozesílán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. **Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu:** jezek.ant@centrum.cz

První strana obálky: Jamí motiv – *syringa vulgaris* (šefík obecný)

Drazí farníci a milí čtenáři,
prožíváme svým způsobem trochu zvláštní období. Svět se jakoby zastavil. Stále žijeme v určitém ohrožení, které je nad naše síly a my si musíme přiznat, že ho jen s obtížemi budeme moci překonat, jestli vůbec a jakým způsobem. Dělají se různé odhady, prognózy, testování, ale přesto ve své podstatě nikdo přesně neví, jakým způsobem se bude vše ubírat dál.

Přesto i v této době vstupujeme do měsíce května, který je již po staletí zasvěcen naší nebeské Matce Panně Marii. V této současné nejistotě nemůžeme najít snad lepší a vlivnější „spojenkyni“ o pomoc než právě ji. Stačí nahlédnout do dějin, abychom viděli, jak mocná a účinná je její přímluva v těžkostech, které lidstvo za celá staletí prožívalo - morové rány, války, pohromy všeho druhu atd. Vždyť o nich svědčí neuvěřitelné množství více či méně známých poutních míst, ale i kaplí a kapliček, kde se zásah naší Matky nějak viditelně projevil. Proč se tedy neobrátit na osvědčenou Pomocnici i v této době? Prostředky známe a máme je doslova a do písmene po ruce. Modlitba sv. růžence, všechny různé mariánské modlitby, litanie, novény atd. Avšak důležitou součástí našeho duchovního úsilí musí být i neoddělitelná snaha o obrácení. Snad skoro ve všech Církvi uznaných mariánských zjeveních žádá Panna Maria o pokání a obrácení. Stačí vzpomenout na Zjevení ve Fatimě, které si budeme připomínat 13. května. Kdyby lidé tehdy poslechli, nemuselo by dojít k 2. světové válce a rozšíření komunismu do celého světa na více než jedno století, a ještě i dnes má velký vliv.

Nechci a ani není smyslem tohoto článku posuzovat, jestli je současná situace zkouškou nebo trestem Božím. Ale je důležité si uvědomit, že vše, co se děje má nějaký smysl a my i skrze tuto bolestnou dobu se máme ptát, co nám tím Bůh chce říci a jaký význam to vše má pro mě osobně. Veliký teolog a andělský učitel sv. Tomáš Akvinský říká: „Náhoda neexistuje. Jenom více či méně poznané příčiny.“ Možná, že současný stav, který nám zabraňuje ve vnější aktivitě, nám může pomoci odkrýt význam, smysl a nesmírnou důležitost aktivity vnitřní, tedy duchovní. Jednou totiž budeme muset všechny naše vnější aktivity opustit, abychom získali tu nejdůležitější duchovní aktivitu - setkání a přebývání s naším Pánem a Nejsvětější Trojicí. Jistě i tam bude aktivita, ale na prvním místě již bude a navždy zůstane Bůh. Kdo jiný nám může v této „škole vnitřní aktivity“ pomoci než ta, která již zde na zemi znala a prožívala prioritu této vnitřní aktivity, tedy duchovní život. Panna Maria nežila mimo realitu, jak se to snaží někdy vyobrazit někteří autoři, a dokonce i teologové. Ona pracovala a starala se o rodinu jako každá matka prožívala všechny radosti i bolesti se svými drahými, přáteli a sousedy a též zažívala obavy a bolesti např. když byl v ohrožení život jejího Syna. Určitě s ochotou pomáhala nemocným a potřebným, ale přitom neopomíjela mít vždy plnou důvěru v Boží moc a prozřetelnost. Používala jak všech dostupných lidských prostředků k pomoci v nouzi, tak ale též nikdy nezapomněla na modlitbu a spoléhání se na moc Boží, která má vždy poslední slovo. Proto si myslím, že je nám Panna Maria v této době více než příkladem. Jednat obezřetně a s pozorností k druhým zvláště těm, kteří to potřebují, ale na druhé straně mít též důvěru v Boha, který vše řídí a ví, kdo onemocní a kdo ne, kdo se uzdraví a kdo ne, protože on ví, co jednomu každému nejvíce prospívá a může pomoci v tom, aby se s ním jednou mohl setkat. My si to snad vše uvědomujeme a víme o tom, ale asi tomu stále málo věříme.

Kdosi řekl, že „vědět nestačí“. Snažme se právě v tomto měsíci učit od Panny Marie život v větší a hlubší blízkosti s naším Zmrtvýchvstalým a vyprošovat si o dny více víry, naděje a lásky, abychom dokázali v konkrétních situacích jednat podle jejího příkladu a s její pomocí. Panna Maria vždy a za všech okolností ukazovala a každého vedla a vede k jejímu Božímu Synu. Troufl bych si říci, že i nyní by nám všem řekla: *dívejte se na mého Syna, ale ne pouze očima, ale svým každodenním jednáním v jeho přítomnosti*. Věřím, že s Marií můžeme všechny současné zkoušky překonat a vyjít z nich duchovně posílnění na naší pouti do Božího království.

Všem vám žehná a v modlitbě provází P. Vít

- **Májové pobožnosti:** každý den v květnu po mši sv.
- **Sbírka na splácení farního úvěru:** neděle 3. května – všechny kostely
- **Výstav Nejsvětější svátosti oltární:** čtvrtek 7. května po mši sv. u sv. Prokopa do 20:00
- **Úklid kostelů:** sobota 9. května (!!) – v 8:00 mše sv. u sv. Prokopa, po mši sv. úklid
- **Sbírka na splácení farního úvěru:** neděle 5. dubna – všechny kostely
- **Schůzka ministrantů:** neděle 24. května 17:00 Farní centrum

Ediční poznámka

Vzhledem k mimořádné situaci vyšlo dubnové číslo Prokopských listů pouze v elektronické formě – viz webové stránky farnosti <http://farnost-zizkov.cz/>. Na těchto stránkách jsou nebo budou uvedeny i další aktuální informace včetně případných změn, které by ještě na základě všeobecných pokynů a nařízení mohly nastat.

Dubnové vydání Prokopských listů nebylo číslováno, aby se nanarušila souvislá číselná řada tištěných vydání.

O zaslání této elektronické verze farního periodika si lze napsat na adresu: jezek.ant@centrum.cz.

List Svatého otce všem věřícím k měsíci květnu

Ve Vatikánu byl zveřejněn list, který Svatý otec adresoval všem věřícím k blížícímu se měsíci mariánské úcty a ve kterém vybízí ke společné i individuální modlitbě růžence. Součástí listu jsou také dvě modlitby, jimiž se papež obrací k Matce Boží a vybízí věřící, aby se je během tohoto měsíce vždy na závěr soukromé či společné modlitby růžence modlili spolu s ním.

Draží bratři a sestry, blíží se měsíc květen, ve kterém Boží lid intenzivněji vyjadřuje svoji lásku a úctu k Panně Marii. Je tradice modlit se v tomto měsíci růženec doma, v rodině. Pandemické restriktce nás přinutily docenit tuto domácí dimenzi také z duchovního hlediska.

Proto mne napadlo vybídnout v měsíci máji všechny ke znovu objevení krásy domácí modlitby růžence. Je možné činit tak společně anebo individuálně. Vyberte si podle situace a docente obě možnosti. V každém případě k tomu však poslouží jedno tajemství: jednoduchost.

Budu se modlit spolu s vámi, zvláště za nejvíce trpící, a vy se, prosím, modlete za mne. Děkuji vám a ze srdce žehnám.

V Římě u sv. Jana na Lateránu, 25. dubna 2020, na svátek sv. Marka evangelisty.

Zasvěcení Itálie Panně Marii

1. května zasvětil italský biskupové Panně Marii svůj národ a zejména ty, kdo bojují s epidemií koronaviru a kvůli ní trpí. Slavnostní obřad proběhne na mariánském poutním místě v Caravaggiu v bergamské provincii, která byla epidemií nejvíce zasažená.

Jak konstatuje předseda italského episkopátu kardinál Gualtiero Bassetti, v tomto případě biskupy přiměli k jednání laičtí věřící: „*Musím říci, že laičtí věřící někdy předbíhají své pastýře, kteří pak reagují na jejich prosby. Tato odpověď bude výrazem naší víry a lásky k Matce Boží a také pokornou prosbou, aby nás Ona chránila pod svým pláštěm, jak to často vidíme na překrásných obrazech P. Marie Milosrdné z 15. století.*”

Mezinárodní eucharistický kongres se o rok odkládá

Mezinárodní eucharistický kongres, jehož padesátý druhý ročník mělo v září hostit hlavní město Maďarska, se odkládá o jeden rok. Jak sdělil ředitel Tiskového střediska Svatého stolce, papež František přistoupil k tomuto rozhodnutí vzhledem k současné epidemiologické situaci a jejímu dopadu na přemísťování a sdružování věřících a poutníků. Po poradě s Papežským výborem pro mezinárodní eucharistické kongresy a maďarskými biskupy byl stanoven nový termín na září příštího roku.

DESET DNÍ, KTERÉ OTŘÁSLY SVĚTEM

Těm starším z nás tento název možná připomene knihu amerického spisovatele Johna Reeda o průběhu ruské revoluce. Ale mnohem dříve „otřásl svět“ jiných deset dní, a to těch, kdy Spasitel po svém nanebevzetí připravuje svět na seslání Duchu svatého, na založení Církve, kterou peckelné brány nepřemohou a se kterou bude On až do konce světa, tak, jak si je každoročně připomínáme v závěru velikonoční doby. Letos těchto deset dní spadá do poslední květnové dekády. (-AJ-)

21. květen – Slavnost Nanebevstoupení Páně (Text sv. biskupa Augustina – 5. stol.)

Dnes vstoupil náš Pán Ježíš Kristus na nebesa. Kéž tam s ním vystoupí i naše srdce! Slyšme, co říká apoštol: *Když jste byli s Kristem vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi.* Jako on vystoupil, a přece se od nás nevzdálil, tak i my jsme s ním již v nebi, ačkoli se s naším tělem ještě nestalo, co máme slíbeno.

On je již vyvýšen nad nebesa, a přece v nás na zemi trpí každou bolestí, kterou tu jako jeho údy zakoušíme. Proč také my na zemi neusilujeme, abychom skrze víru, naději a lásku, které nás s ním spojují, byli už nyní s ním v nebi? On, ač je tam, je také s námi; a my, třebaže jsme zde, jsme také s ním. On tak jedná pro své božství, moc a lásku; my sice nemůžeme jako on pro své božství, můžeme však pro svou lásku, lásku k němu. Sestoupil tudíž z nebe, z milosrdné lásky; a zase sám vystupuje do nebe, byť i my v něm, skrze milost. A tak jen Kristus sestoupil a jen Kristus vystoupil: a to tak, že důstojnost Hlavy se při spojení s tělem neztrácí a spojení Hlavy s tělem nepřestává.

22. – 30. květen – Novéna k přípravě na Letnice (Text kardinála M. Vlka)

Po Ježíšově odchodu očekávali apoštolové spolu s Pannou Marií po devět dní – jak jim Ježíš přikázal – naplnění jeho slibu, totiž vylití Ducha v plnosti. První velká „novéna“, vzor všech novén v církvi - bezprostřední příprava na svatodušní svátky, na Letnice. Svatodušní svátky 50 dní po velikonoční události Kristovy smrti a vzkříšení jsou tedy vyvrcholem Ježíšova mesiánského poslání na zemi – totiž vylití Ducha.

Veřejné a slavné vylití Ducha je určeno nejen apoštolům, ale všem, kdo uvěřili v Krista Ježíše. Křesťanská víra není tedy jen přijetí nějakého učení, ale přijetí Ducha, společenství s Bohem v tomto Duchu a v něm také vzájemné společenství mezi věřícími. Letnice jsou vrcholem Kristova poslání: hlásal evangelium a potvrdil ho svou krví. A aby Kristovu poslání apoštolové i ostatní křesťané rozuměli, dal jim Ducha: *On vás bude uvádět do celé pravdy.* A tak tato velká novéna je přípravou na opravdové prožití a znovupřijetí Ducha svatého, přípravou na tuto vrcholnou událost.

31. květen – Slavnost Seslání Ducha svatého (Text sv. biskupa Ireneje – 2. stol.)

Když Pán dával učedníkům moc uskutečňovat znovuzrození člověka v Bohu, řekl jim: *Jděte, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.*

O tomto Duchu mluvil ústy proroků a slíbil, že jej vylije v posledních dnech na své služebníky. Po nanebevstoupení Páně, jak říká Lukáš, sestoupil tento Duch v den Letnic na učedníky a oni jedno- myslně chválili Boha ve všech jazycích a Duch uváděl v jednotu vzdálená společenství.

A proto také Pán slíbil, že sešle Utěšitele, který nás připraví pro Boha. Duch Boží, který spočinul na Pánu, je **Duch moudrosti a rozumu, Duch rady a síly, Duch poznání, zbožnosti a bázně před Hospodinem.** A tohoto Ducha dal Pán zase Církvi, když pro celou zemi seslal z nebe Přímluvce. Podle výroku Páně byl však jako blesk na zemi svržen také ďábel. Proto tak nezbytně potřebujeme Boží rosu, abychom neshořeli a abychom nepřestali nést plody. a také aby tam, kde máme žalobce, byl i Obhájce a Pomocník, neboť Pán svěřil Duchu svatému svého člověka, který upadl mezi lotry. Nad tímto člověkem se sám slitoval, ovázel mu rány a vynaložil dva královské denáry - jako když jsme skrze Ducha přijali obraz i nápis Otce a Syna.

Zužitkujme tento svěřený denár a spolu s výtěžkem jej vraťme Pánu.

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

Výňatek z encykliky papeže Františka

LAUDATO SI' (2015)

o péči o společný domov

„Tobě buď chvála, Pane“, zpíval svatý František z Assisi. V tomto krásném chvalozpěvu nám připomínal, že náš společný dům je jako bratr, s nímž sdílíme život, a jako krásná matka, která nás objímá svou náručí: „Ať tě chválí, můj Pane, naše sestra matka země, která nás živí a slouží nám, a rodí rozličné plody s pestrými květy a trávou.“

Ve filosofické a teologické vizi člověka a stvoření je zjevné, že člověk a svébytnost jeho rozumu a vědění není nějakým vnějším faktorem, který by měl být zcela vyloučen. Přestože však člověk může zasahovat do rostlinného a živočišného světa a posloužit si jím, nakolik je to k jeho životu nezbytné, Katechismus učí, že pokusy na zvířatech jsou legitimní pouze tehdy, zůstávají-li v rozumných mezích a přispívají-li k léčení nebo k záchraně lidských životů.“ Důrazně připomíná, že lidská moc má meze a že odporuje lidské důstojnosti nechávat zvířata trpět a bezohledně nakládat s jejich životem. Jakékoli užití a experimenty vyžadují náboženskou úctu k neporušenosti stvoření.“

Rád bych zde převzal vyváženou pozici svatého Jana Pavla II., který zdůrazňoval vědecké a technologické výdobytky, které „ukazují vznešené poslání člověka podílet se zodpovědně na stvořitelské činnosti Boha, ale zároveň připomněl, že každý zásah do ekosystému nemůže odhlížet od následku, který má v jiných oblastech. Tvrdil, že církev oceňuje studium a aplikace molekulární biologie a dalších disciplín jako je genetika a její aplikace v zemědělství a průmyslu. I když také řekl, že to nemůže vést k neuvážené genetické manipulaci, která nebere ohled na negativní účinky těchto zásahů. Lidskou kreativitu nelze zastavit. Nelze-li umělci zakazovat, aby dal výraz své tvořivosti, nelze ani klást překážky těm, kdo mají zvláštní dary pro rozvoj vědy a technologie, protože jejich schopnosti byly darovány Bohem ke službě druhým. Zároveň však nelze nebrat v úvahu cíle, účinky, kontext a etické meze takovéto lidské činnosti, která je velice riskantní formou moci.

V tomto rámci by se měla odvíjet jakákoli reflexe o lidských zásazích do rostlinného a živočišného světa, jimiž jsou dnes genetické mutace biotechnologicky produkované za účelem využití možností obsažených v materiální realitě. Úcta víry k rozumu si žádá, aby byla věnována pozornost tomu, co sama biologická věda rozvíjející se nezávisle na ekonomických zájmech může učit o biologických strukturách a jejich možnostech a mutacích. V každém případě je legitimní takový zásah do přírody, který jí pomůže rozvíjet se podle její stvořené bytnosti chtěné Bohem.

Do závěru encykliky vložil Svatý Otec modlitby vztahující se k textu dokumentu. Jedna z nich zní:

**Nejvyšší Pane,
přítomný v celém vesmíru
i v tom nejmenším ze svých tvorů,
Ty, který zahrnuješ něhou všechno, co existuje,
sešli na nás sílu svojí lásky,
abychom pečovali o život a krásu.
Zaplav nás pokojem,
abychom žili jako bratři a sestry
a nikomu neškodili.**

219

KLEMENT VII.**18. listopad 1523 - 25. září 1534***** 1478 Itálie, vl. jm. Giulio de Medici**

Byl bratrancem papeže Lva X., dostal od něho kardinálský titul a brzy mu patřil významný hlas při utváření papežových rozhodnutí. Žil bezúhonným životem a proto si vliv na papežském dvoře zachoval i za velmi puritánsky založeného svého předchůdce Hadriána VI.

V roce 1527 vpadla do Říma vojska německého císaře Karla V., povraždila papežovu ochrannou Švýcarskou gardu a Klement VII. musel podzemní chodbou oprchnout. Nepřátelé zatím devastovali kostely, ničili cenná umělecká díla a mnohdy docházelo i k persekuci řeholnic i kněží. Po uklidnění této situace se mohl Klement VII. vrátit do Říma, podpesal smlouvu s Karlem V. a dokonce vykonal jeho císařskou korunovaci. Byla to poslední korunovace provedená papežem.

Mezitím luteránství ovládlo téměř celou Skandinávii, ale narozdíl od anglikánské církve k tomu nepronesl Řím žádný autoritativní výrok. Proto tato otázka zůstala v katolické Církvi otevřená – až do poloviny XX. století, kdy švédská vláda nařídila udílet kněžské svěcení ženám.

Doba Klementova pontifikátu byla bouřlivá, proto byly omezené i jeho pokusy o zkrášlování Říma. Schválil také založení kapucinského a reformovaného františkánského řádu, které v budoucnosti vykonaly pro Církev mnoho dobrého.

Po smrti byl Klement VII. pochován po bok svého bratrance papeže Lva X.

220

PAVEL III.**12. říjen 1534 - 10. listopad 1549***** 1468 Itálie, vl. jm. Alessandro Farnese**

Jako papež byl Pavel III. klasickým představitelem nepotismu, dva ze svých synovců jmenoval kardinály a své rodině Farnese různými způsoby vypomáhal. Svého vnuka Ottavia Farnese výhodně oženil s Markétou, nemanželskou dcerou císaře a španělského krále Karla V. Během svého pontifikátu se Pavel III. zasazoval o reformu církve, zcela nezbytnou tvář v tvář silící protestantské reformaci. Kvůli tomuto úsilí ustanovil reformní komisi z řad kardinálů.

V r. 1537 uvalil církevní klatbu na anglického krále Jindřicha VIII. kvůli jeho nepovolenému sňatku s Annou Boleynovou a na celou Anglii uvalil interdikt. V r. 1540 schválil Tovaryšstvo Ježíšovo (*Societas Iesu* - *jezuité*) a jeho stanovy sepsané sv. Ignácem z Loyoly.

Roku 1545 zahájil Tridentický koncil, který definoval jednou provždy katolické učení o Písmu, o svátostech, o spasení a o dalších otázkách, které protestanté zpochybňovali, mj. dal podnět k reformě liturgických obřadů, která po svém uvedení do života platila bez podstatných změn 400 let.

Jako suverén Papežského státu Pavel III. zachovával neutralitu. Přesto roku 1537 uzavřel spojeneckou smlouvu s Benátskou republikou proti Turkům.

V r. 1542 Pavel III. bulou *Licet ab initio* založil Congregatio Romanae et universalis Inquisitionis (tedy kongregaci římské inkvizice, dnes Kongregace pro nauku víry). Roku 1548 uvedl také v život švýcarskou gardu, čímž obnovil osobní stráž papeže, která zanikla během vyplnění Říma, a jako výsledek uzavření barcelonského míru. Započal také výstavbu renesanční podoby basiliky sv. Petra; jako stavitele povolal Michelangela Buonarrotiho.

Bůh nenechává věci na půli cesty

Výňatek z rozhovoru Svatého otce s britským novinářem A. Ivreighem
Radio Vaticana duben 2020

Odpověď na otázku o způsobech, kterými některé vlády na nynější krizi reagují:

Některé vlády přijaly vzorová opatření, s jasně definovanými prioritami na ochranu obyvatelstva. Ke své libosti či nelibosti si však uvědomujeme, že veškeré naše uvažování se uspořádalo v závislosti na hospodářství. Řeklo by se, že ve světě financí je normální něco obětovat, pěstovat politiku skartační kultury od hlavy k patě. Mám na mysli kupříkladu prenatální výběr. Dnes jen stěží na ulici potkáte lidi s Downovým syndromem. Když je totiž v prenatálních testech odhalen, pošlou je nazpět odesílateli. Je to kultura prosazující eutanazii, legalizovanou či skrytou, při které se starému člověka léčiva podávají jen do určité míry.

Zmínil bych encykliku papeže Pavla VI., *Humanae vitae*. Velkým problémem, na který se pastoralisté v té době soustředili, byla antikoncepční pilulka. Neuvědomovali si, jakou prorockou sílu má ona encyklika a následně papež Pavel VI. varoval před touto vlnou neomalthusianství^{*)}, které se dnes uskutečňuje při výběru lidí v závislosti na jejich produktivnosti a užitečnosti, při kultuře odpisu.

Z bezdomovců budou i nadále bezdomovci. Před řadou dní jsem viděl fotografii z Las Vegas, kde bezdomovce umístili do karantény na jednom parkovišti, i když hotely byly prázdné. Bezdomovec ale přece nemůže jít do hotelu. To je skartační teorie v praxi.

Lidé, které krize ochudila, se připoují se k mnoha dalším, kteří byli odjakživa zbavováni majetku. O všechno přišli, anebo zakrátko přijdou. Jaký smysl přisuzují této ztrátě všeho ve světle evangelia? Vstoupit do světa „ožebračených“, pochopit, že kdo předtím měl, nyní nemá. Žádám po lidech, aby se ujali starých a mladých, aby se ujali dějin, ujali se těchto obětí zpronevěry.

^{*)} Malthusianství vychází z předpokladu, že faktory zvyšující úmrtnost nebo snižující porodnost – nemoci, války a ostatní pohromy jsou v podstatě pozitivní, aby lidstvo nemuselo korigovat biologickou potřebu jíst a tlumit pohlavní vášně.

Poselství II. Vatikánského koncilu

výňatky z publikace Enchiridion Vaticanum, český vyd. Karmelitánské nakladatelství 2013

1

Před 55 lety byl ukončen II. Vatikánský koncil. Od té doby Církev prošla vývojem, který se některým zdá příliš pomalý a jiným naopak překotný, až chaotický. A došlo i k tomu, že se koncilním otcům dávala do úst slova, která nikdy nevyslovili a někdy i názory, které nemají v koncilních dokumentech žádnou oporu.

Na závěr koncilu dne 8. prosince 1965 Svatý Otec Pavel VI. pronesl *Poselství koncilu lidstvu*. S tímto Poselstvím, adresovaným: **1. Těm, kdo vládnou, 2. Lidem ze světa myšlení a vědy, 3. Umělcům, 4. Ženám, 5. Pracujícím, 6. Chudým, nemocným i všem trpícím, 7. Mládeži** - se budeme postupně na těchto stránkách seznamovat.

Poselství těm, kdo vládnou

Prohlašujeme, že máme úctu k vaší autoritě, ale chtěli bychom vám sdělit jedno přeposvátné slovo: Pouze Bůh je veliký. Pouze Bůh je počátek a konec. Jedině Bůh je zdrojem vaší autority a základem vašich zákonů. A je to Kristus, kdo řídí lidské dějiny, kdo žehná lidstvu a posvěcuje jeho práci a jeho utrpení, kdo lidem daruje ty radosti, které vy jim dávat nemůžete s kdo utěšuje v bolestech tak, jak to nemůžete dělat vy.

Nechte Krista působit očišťování společnosti! Nekřičte ho znovu, byla by to svatokrádež, protože On je Boží Syn. Byla by to sebevražda, protože On je Syn člověka.

Církev po vás chce jenom svobodu vyznávat a hlásat svou víru, svobodu přinášet lidem své poselství života. Nemějte z něho obavy, neohrožuje vaše výsady, ale uzdravuje všechno lidské a tak proměňuje lidská srdce a naplňuje je nadějí, pravdou a krásou.

Nekladte překážky šíření radostné zvěsti Evangelia, jelikož první, kdo zakusí jeho dobrodiní, budou vaše národy.

uspořádal: -AJ-

Eucharistie a tajemství Boží Trojice

Promluva sv. Josemaría Escrivá Zelený čtvrtek ze dne 14. 4. 1960 – 1. část

uspořádal P. Vít Uher

Tento trojičný proud lásky k lidem stále vznešeně pokračuje v eucharistii. V katechismu jsme se před lety učili, že eucharistie může být považována za oběť a svátost a že tuto svátost máme jako přijímání a jako poklad na oltáři: ve svatostánku. Tomuto eucharistickému tajemství, Tělu Krista, *Corpus Christi*, přítomnému ve všech svatostáncích světa, věnuje církev zvláštní svátek. Dnes na Zelený čtvrtek zaměříme svou pozornost na posvátnou eucharistii, na oběť a pokrm ve mši svaté a ve svatém přijímání. Mluvil jsem o trojičném proudu lásky k lidem. Kde jinde se silněji uplatní než ve mši svaté? Při mešní oběti působí celá Trojice. Proto se mi líbí závěr mešní modlitby: *Skrze našeho Pána Ježíše Krista, tvého Syna* – obrácíme se k Otci – , který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

Ve mši svaté se modlitba stále obrací k Otci. Kněz je zástupcem věčného kněze Ježíše Krista, který je zároveň obětí. A působení Ducha svatého ve mši svaté není méně tajemné ani méně jisté. *Sílu Ducha svatého, píše svatý Jan Damašský, se proměňuje chléb v Kristovo tělo.* Toto působení Ducha svatého jasně ukáží slova, kterými kněz svolává Boží oběť na obětní dary: *Přijď, Posvětiteli, všemohoucí, věčný Bože, požehnej tuto oběť, připravenou tvému svatému jménu*, dokonalou oběť, která přinese povinnou úctu nejsvětějšímu jménu Boha. Vyprošujeme si posvěcení, které působí Utěšitel a posílá nám je Otec a Syn. Právě tak vyznáváme činnou účast Ducha svatého při oběti krátkou modlitbou před svatým přijímáním: *Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, jenž jsi z vůle Otcovy spolupůsobením Ducha svatého svou smrtí svět oživil.* Při mešní oběti je přítomná celá Boží Trojice. Z vůle Otce a za spolupráce Ducha svatého se Syn dává jako výkupná oběť. Naučme se stýkat se s Nejsvětější Trojicí, s trojediným Bohem – třemi božskými osobami jedné podstaty, lásky, účinného posvěcujícího působení. Hned po mytí rukou (*lavabo*) se kněz modlí: *Přijmi, Svatá Trojice, tuto oběť, kterou ti přinášíme na památku umučení, vzkříšení a nanebevstoupení Ježíše Krista, Pána našeho.* A na konci mše svaté je další modlitba vroucí oddanosti vůči trojedinému Bohu: *Placeat tibi, Sancta Trinitas, obsequium servitutis meae... Svatá Trojice, nechť se ti líbí výkon služebnosti mé; a dej, aby oběť, kterou jsem já nehodný před zraky velebnosti tvé přinesl, tobě byla příjemná, mně pak a všem, za které jsem ji přinesl, aby pro tvé milosrdenství byla na odpuštění.* Mše svatá – tvrdím – je konání božské, trinitární, ne lidské. Sloužící kněz se podřizuje Pánovu úmyslu tím, že mu propůjčuje své tělo a svůj hlas; ale nejedná ve vlastním jménu, ale *in persona et in nomine Christi*, v osobě a ve jménu Krista. Z lásky Trojice k lidem plynou z Kristovy přítomnosti v eucharistii pro církev i pro lidstvo všechny milosti. To je oběť, kterou předpověděl Malachiáš: *Neboť od východu slunce až na západ je veliké moje jméno mezi pohany a na každém místě se obětuje a přináší mému jménu oběť čistá* (1,11). Je to oběť Krista, která je přinášena Otci ve spolupráci s Duchem svatým: nekonečně hodnotná oběť, která v nás zvětčuje ono vykoupení, jež oběti Starého zákona nemohly přinést.

Mše svatá v životě křesťana

Mše svatá nás tak vede k základnímu tajemství víry, neboť je to dar Boží Trojice církvi. Víme, že je středem a kořenem duchovního života křesťana. Do ní ústí všechny ostatní svátosti. Mše svatá nás přivádí k plnosti života milosti, který do nás byl vložen křtem a který roste a sílí biřmováním. *Když se účastníme eucharistie*, píše svatý Cyril Jeruzalémský, *Duch svatý nás duchovně zbožšťuje, dělá nás nejen rovnými Kristu jako při křtu, ale zcela nás připodobňuje Kristu, protože nám dává podíl na jeho plnosti.* Vyliť Ducha svatého nás připodobňuje Kristu a vede k poznání, že jsme Božími dětmi. Utěšitel, který je láska, nás učí, abychom celý svůj život založili na této ctnosti; na *consummati in unum* (Jan 17,23), na dokonalé jednotě, a jsme-li sjednoceni s Kristem, můžeme být mezi lidmi tím, co je podle svatého Augustina eucharistie: *znamení jednoty, pouto lásky.* Neprozrazují nic nového, když řeknu – že někteří křesťané mají velmi žalostné představy o mši svaté; pro mnohé je to vnější obřad, mnohdy jen společenská konvence. Neboť naše srdce je tak ubohé, že je mu i ten největší Boží dar schopen zevšednět. Ve mši svaté, v této mši svaté, kterou slavíme – opakují – zvláštním způsobem působí Nejsvětější Trojice. Na takovou lásku můžeme odpovědět jen úplnou oddaností těla i duše. Slyšíme Boha, mluvíme s ním, vidíme ho, zakoušíme ho. A když nestačí slova, pak zpíváme a svými ústy – *Pange, lingua* – před celým lidstvem chválíme veliké Pánovy skutky.

Prožívat mši svatou znamená neustále setrávat v modlitbě; být přesvědčen, že se každý z nás osobně setkává s Bohem – klaníme se mu, chválíme ho, prosíme ho, děkujeme mu, usmířujeme své hříchy a cítíme, že v Kristu jsme spojeni se všemi křesťany. Snad jsme se už někdy ptali, jak se máme Bohu odvděčit za tolik lásky; snad cítíme i touhu po přesném a jasném návodu na křesťanský život. Řešení je prosté a dosažitelné pro všechny věřící: s láskou prožívat mši svatou, ve mši svaté se učit setkávat se s Bohem, neboť v této oběti je obsaženo všechno, co od nás Pán chce. Teď bych vám chtěl ještě připomenout to, co jste často pozorovali: průběh liturgických obřadů. Jestliže je budeme sledovat krok za krokem, dost možná, že Pán každému z nás ukáže, v čem se musíme polepšit, jaké chyby musíme odstranit, co máme dělat, abychom se chovali jako bratři všech lidí. Kněz se obrací k oltáři, *k Bohu, který obveseluje mladost mou!* Mše svatá začíná výzvou k radosti, neboť je zde přítomen Bůh. Tato radost se projevuje úctou a láskou při políbení obětního stolu – symbolu Krista a připomínky svatých: malé, ale posvěcené místo, protože zde se koná svátost, která má nekonečnou účinnost.

MARIA – KRÁLOVNA MÁJE

V současné mimořádné době jakoby ustupovaly do pozadí tradiční prvky katolické víry a vidíme preferenci čistě přirozených prostředků k překonání normality stavu dnešní společnosti. Jistě, i ony jsou v každodenní praxi potřebné a snad i nezastupitelné. Ale je to převážně „brnkání do negativních strun“. To nesmíš, to nesmíš, to nesmíš...

Ale křesťanství je názorem pozitivním: věřím, doufám, miluji. A tam, kde moje lidské síly nestačí, obracím se s prosbou o pomoc k Bohu, k Marii, k andělům, ke svatým.

Jedním – a historicky nesčíslněkrát potvrzeným – z pozitivních prostředků je mariánská úcta. A zvláště v květnu, který je od nepaměti zasvěcen Matce Boží, bychom ani v této době neměli v mariánské úctě ochabovat. Vždyť první léčitelkou svého dítěte je jeho matka. Většinou je to ona, kdo k němu v noci vstává, kdo je ošetřuje, kdo mu pomáhá. Prosme ji tedy o pomoc, o sílu, o ochranu. A také nezapomeňme poděkovat i za to, že se v celém jejím květnu už můžeme setkávat při mši sv., byť ještě v určitém omezení. Původní předpoklad byl totiž jiný.

A neposlouchejme hlasy těch, kteří v tom vidí dnes již zastaralý, nemoderní a neatraktivní postoj a spoléhají pouze na sílu současné vědy a techniky. Právě tato doba nám dosti důrazně připomněla, že i moderní věda může stát před mnoha problémy bezradně. Naproti tomu Maria – řečeno slovy francouzského kněze P. Michela Quoista – *Maria je nejmodernější ze všech lidí, protože vede lidstvo k Bohu, kterého lidé ztratili.*

Maria je Matkou Boží. Je i Matkou naší. Máme tedy stejnou Matku jako Bůh.

Nezapomínejme na to, važme si toho a v tom nejlepším slova smyslu toho i využívejme. Zvláště nyní, v květnu.

- AJ -

Václav Renč: POPELKA NAZARETSKÁ

(výňatek z básnické poemý - Dozpěv)

Ó modrosti, všech barev matko,
z které se rodí denní svit!
Jak sladko je, až k slzám sladko,
z hloubi své studny v tebe zřít.

Azure v moři azurovém,
jenž andělů jsi tajemstvím,
kam nedosáhnou žádným slovem
a jen jak paprsek se chvím.

Paprsek z tebe vypůjčený,
modlitba tebou vdechnutá,
jen stoupám, stoupám k nohám Ženy.
A v polou cesty sžehnutá

se v archandělském pozdravení
rozpadám v pouhém vzlyknutí.
Ó hvězdo mořská, hvězdo denní,
za jitrní oběť nesu ti

to zprahlé srdce, v němž jsem zrála,
z chudoby chudá, ty to víš,
ty, která, výhni neustálá,
po zprahlých srdcích hladovíš.

Dej, co jsem nedovedla říci,
nápověď kusá, mlhavá,
ať za mne povi stopa znicí
ticha, jež po mně zůstává.

A duše, o něž v těžkém letu
snad zavadila křídla má,
doved' k věčnému Nazaretu,
Popelko věčně neznámá,

v ten dům, kde rodina si zpívá,
kde jástotem je každý vzdech.
Ó Panno mocná, milostivá,
ó Matko má, ó Matko všech!

Tyto myšlenky nemají jiný cíl, než vést nás všechny společně ke svatosti.

Z knihy života Mnišského bratrstva Jeruzalém, bratr Pierre-Marie Delfleux

uspořádala Mgr. Tereza Pýchová	Radost	část 15
-----------------------------------	---------------	----------------

Radost je nám dána, abychom z ní mohli žít a svědčit o ní.

Bůh je radost: Stezku života mi ukazuješ, naplněnou radostí před tvou tváří, po tvé pravici slast navěky. Protože jsme děti Boží, jsme tedy děti radosti. „Z něho se raduje naše srdce, v jeho svaté jméno doufáme.“ Takto je každý z nás zplozen z jeho radosti a je zasnouben s jeho veselím.

Důvodem naší radosti je především láska Otce, který nechce smrt hříšníka, ale chce, aby se obrátil a žil, a zve všechny, aby hodovali a radovali se, jen když se k němu vrátí. Proto si zachovej radost při pomýšlení na tuto milující a odpouštějící Přítomnost, která tě nutí, abys zpíval: „Neboť ty stal ses mým pomocníkem, v stínu tvých křídel radostně plesám.“

Naši radost dále zvyšuje Kristova přítomnost. On zůstává s námi až do konce světa. Milujeme ho, třebaže jsme ho neviděli, věříme v něho, třebaže ho nevidíme, a radujeme se nevýslovnou a slavnou radostí v jistotě, že skrze něho se dostane spásy našim duším. Ten, který nám přišel oznámit radostnou zvěst, nám zjevil svou lásku, aby byla v nás jeho radost a naše radost byla dokonalá a abychom tak měli v sobě plnost jeho radosti. Zůstávej v této Kristově radosti. On kráčí po tvém boku a přináší ti radost, kterou ti nemůže nikdo odejmout. Jak velký máš důvod ho milovat!

Co ještě upevní naši radost, je milost Ducha svatého, který sám je radostným jásotem v lůně Nejsvětější Trojice. Je nositelem radosti, vyzařováním radosti. On je Radost sama. Pravá radost.

Neboť existuje radost Ducha svatého, schopná rozradostnit nás až k opojení. Tento Duch nám byl tedy dán a zahrnuje nás všemi svými dobry. Po lásce je první z nich radost. Proto v sobě nezarmucuj Ducha svatého tím, že by ses oddával smutku světa. Jako dítě Otce, přítel Kristův, nositel Ducha, žij z Boží radosti.

Bratrský život, který dělá ze společenství, shromážděného v jeho jménu, živé znamení jeho přítomnosti, se stává zase pramenem a vyzařováním radosti. Rozvíjí se láska vzájemná důvěra dává mír, společný život přináší radost. Takové je vyzařování přítomnosti Nejsvětější Trojice. Bůh a lidé to od nás očekávají, jak je psáno: „Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Vaše ušlechtilost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. O nic nejmějte starost!“

Životem lásky vzbuzuj v každém svém bratru, sestře i v sobě rozžehnutí radosti. Staň se s nimi skrze vyzařování společné radosti znamením přítomnosti Boha, který tě chce obnovit svou láskou, chce nad tebou vesele plesat jako ve sváteční den. Nic nevyvolává tolik smutku jako nesvornost, podezírání, reptání, žárlivost, kdežto odpuštění, vzájemná pomoc, soucit, pokora jsou zdrojem veselosti. Abychom tedy žili v radosti, buďme jednotní, dovršme radost stejným smýšlením. Vyprošujme denně každému členu rodiny (společenství, farnosti...) milost radosti. Proste a obdržíte a vaše radost bude dokonalá.

Zrnka moudrosti

**Bůh odpouští vždy,
člověk občas, příroda nikdy.**

španělské přísloví, citované nedávno Svatým Otcem.

**Lásku bez kříže nenajdete
a kříž bez lásky neunesete.**

papež Jan Pavel II.

Karel Chudý (*1986) pochází z hudební rodiny z Rychnova nad Kněžnou. V současné době žije na Proseku se svou manželkou a dvěma malými dětmi (Kristiánem 3 roky a Veronikou 8 měsíců). Profesionálně se věnuje aranžování hudby a hře na violoncello, působí v Jihočeské filharmonii v Českých Budějovicích. Vystudoval konzervatoř v Brně a paralelně studoval i ZUŠ se zaměřením na církevní hudbu. Bakalářské studium absolvoval na Akademii múzických umění v Praze, magisterské ve Stuttgartu. Po návratu ze zahraničí studoval opět na pražské HAMU obor komorní

hry jako člen Sedláčkova kvarteta, jehož byl 11 let členem. V naší farnosti hraje na varhany v kostele u svaté Anny a také u Panny Marie Sněžné v centru Prahy.

O hudbě dokáže vyprávět velmi zajímavě:

Hudba je dar od Boha. Jak říkával můj profesor: „*Hudba musí povznášet*.“ Nejen že vstupuje do nitra člověka, ona z něj přímo vychází. Hudba není ničím jiným, než obrazem člověka, protože co je v člověku, to jde do not. Když někdo trpí depresemi, napíše depresivní hudbu. Umění je takové. Zobrazuje, co je v člověku, co je uvnitř. Úplně ho odhalí. Když je někdo úžasný člověk, tak píše úžasné věci. Existují základy jako třeba Mozart, který byl určitě také zajímavá osobnost, ale komplikovaná a skrze něj působil Bůh. Mozartova hudba odráží dobu, ve které žil, její problémy. Není to naivní bezstarostná hudba, je to hudba „ze života“. Spousta lidí nemá ráda soudobou hudbu, protože jim přijde depresivní, bez melodie, harmonie. Ale je to jen a jen obraz dnešní doby. Vždy to tak bylo. I Mozart byl tehdy zatracován a dnes se stal klasikem. Lidé žijící v beznaději budou inklinovat k té „ošklivé“ hudbě, protože se s ní budou ztotožňovat. Řeknou si, že vlastně na světě nejsou s tou tragédií sami. Proto tu máme rozpory mezi krásnou hudbou, mezi soudobou hudbou a mezi nepochopenou hudbou. Ve smyčcovém kvartetu jsme hráli mnoho soudobé hudby. Třeba Slávek Hoříňka, věřící hudební skladatel psal úžasné skladby. Ty byly moderní, ale nebyly depresivní, nebyly beznadějně.

Který je Váš oblíbený hudební skladatel?

Oblivuji J. S. Bacha. Byl to génius. Napsal šest suit pro sólové violoncello. Tomu svazku, který tahám pořád s sebou, říkám „*violoncellová bible*“. Když chce někdo něco zahrát, vystačím si sám, už nepotřebuji žádný doprovod a mohu to zahrát kdekoli. Jsou to dokonalé skladby. Bach je psal vždy k oslavě Boží, nepsal tam svoje iniciály. Z českých skladatelů miluji Bohuslava Martinů. Napsal jsem o něm několik diplomových prací. Dále Antonína Dvořáka – jak říkal můj kamarád: „*když chcete, aby byl koncert úspěšný, dejte tam Dvořáka*.“ A v neposlední řadě mám rád i vídeňské trio: Mozart, Beethoven, Schubert.

Kdo v dětství ovlivnil Vaši víru?

Cesta víry je hodně složitá. Ovlivnili mě různí lidé, v různých dobách, na různých místech, a ještě různým způsobem. Rodiče tvoří vždy základ. Pokud nejsou rodiče věřící, nebývá zvykem, že by děti vedeny k víře. Dějí se však základy, kdy potkáte člověka, skrze něhož působí Bůh. Mé rodiče ovlivnil páter Ladislav Kubiček. Působil v různých diecézích, naposled v Litoměřické, opravoval zchátralé kostely v pohraničí. Byl to kněz, ale také lékař, gynekolog, zkrátka velká osobnost. Úzce s ním spolupracovala Marie Svatošová, zakladatelka prvního hospicu v České republice. Rodiče za ním často jezdili, maminka dokonce přispěla do jedné z knih svým přiběhem: já byl komunistickým režimem předurčen k potratu, protože antibiotika a těhotenství se prostě nespojovaly. Páter Kubiček mé mamince dodal odvalu, aby dítě donosila a tak jsem tady. Když člověk odejde z domova, opět hledá důvod, proč věřit. Hodně mě ovlivnil i Přemysl Kšica, který mě přivedl na kůr Panny Marie Sněžné. Nejvíce mě však ovlivnil otec Jiří Pleskač, který nám pomohl „najít ztracené klíče od nebeského království“ a zásadním způsobem nás s manželkou vybavil do manželství.

V čem Vám Vaše víra pomáhá?

Ve všem. Dává mi smysl života, proč vůbec vstávat, proč mít děti, proč hrát, komu hrát. Proč vůbec dělat to, co člověk dělá. Když budete vědět, že na konci nic není, tak budete jednat úplně jinak a určitě ne kreativně. Spíš to bude tichá sebedestrukce.

Z duchovních knih doporučuje čtenářům Bibli a jeho oblíbený verš je:

„Poznejte pravdu a pravda vás osvobodí.“

(evangelium sv. Jana 8,32)

Svatá Panna Lasalettská (zjevení plačící Panny Marie, Francie, 1846 - pokračování, 22. díl) uspořádala Mgr. Romana Bartečková PhD

Po menší přestávce se vracíme k příběhu Melanie Calvatové, mladé pastýřky z Corpsu, která vyrůstala ve francouzských Alpách poblíž dnešního mariánského poutního místo La Saletta. V minulých číslech jsme poznávali bohatý duchovní život této prosté dívky, která utrpěla mnoho ran na těle i duši a přesto prožívala velké, až neskonale, potěšení z blízkosti Boží, která pro ni byla nade vše. Pomalu se blížíme ke konci jejího vyprávění, přejátého z deníku a autentických zpráv, které v knize Děvečky Boží (1992) uspořádal František Press.

Pak matka dodala: „Pomýšlela jsem na to, že bych ji umístila v kraji, kam půjde a už se nevrátí: La Saletta je krajem vlků, sníh na jejích kopcích nikdy nerostaje, a když prší, bystřiny zdivočí, a ona, která chodí neopatrně, se nechá odnést vodou. Půjde a už se z těch hor nevrátí.“ Takto mluvila má drahá matka k mým bratrům, dostatečně nahlas, abych ji slyšela, aby mě strach napravil z mé smutné a divoké přirozenosti. Bohužel sklon k divokosti byl už ve mně starý; bylo obtížné ho vykořenit.

Jednou matka polohlasem udílela rady svým dětem a pak docela nahlas řekla: „Děti, všechny se běžte bavit ven, chci doma zůstat sama, běžte ke svatému Rochovi.“ Jeden z mých bratrů mi řekl: „Ty pojď taky,“ a já s nimi byla až u světcovy kaple. Pak mi řekli: „Chceš se bavit?“ Odpověděla jsem, že to neumím. Tak tedy sestoupili na svah malého kopečku, na kterém se nalézala kaple svatého Rocha, a bavili se, a já zůstala sama. Bavila jsem se prohlížením sochy svatého Rocha skrze dvě okénka; prosila jsem dobrého světce, aby pro mě u Boha obdržel uzdravení mé duše, abych už nikdy nepůsobila strast svému Ježíšovi ani své matce: „Vidím, že je na mě stále nazlobena, a to mi způsobuje zármutek.“ A řekla jsem našemu Pánovi pětkrát Sláva Otci za milost, kterou projevil tomuto světci. A hle, pojednou jsem uslyšela sladký, líbezný a potěšující hlas svého nejmilejšího malého dobrého Bratra, jak mě volá: „*Má drahá sestro, sestro mého srdce, jsem u vás.*“ Rychle jsem se otočila. Och,

jaké štěstí, mé srdce poskočilo radostí! Byl to opravdu můj drahý Bratr, můj tak vytoužený Bratr se svou andělsky něžnou tváří a svými krásnými, rajsými očima. Řekla jsem mu: „Och, můj drahý Bratře, tolik jsem toužila vás spatřit a často jsem si myslívala, že když nepřicházíte, je to snad proto, že jsem v něčem urazila Ježíše Krista, který je svatost sama a který je pro nás samou láskou; já sama jsem tak bídna:“ – „*Hned jak mi Nejvyšší řekl, abych se šel s vámi potěšit, sestro mého Srdce, přišel jsem, a to po vašem vítězství.*“ – „Och, můj nejmilejší Bratře, nemám sestru, která by se jmenovala Victoire (pozn. Victoire francouzsky vítězství, ale i jméno, obdobně naše Viktorie): jedna se jmenuje Marie a druhá Julie, ale ne Victoire.“

A můj přeněžněný Bratr mi s obdivuhodnou trpělivostí vysvětluje, učí mě a vysvětluje mi protivenství, boje (nového rázu) za pravdu. Můj nejmilovanější Bratr mi tedy vysvětlil, že victoire není jméno nějaké osoby nebo jméno nějakého předmětu: že znamená vítězství a že na Saint-Michel a v Quet jsem zvítězila!... „Och, och..., ale můj sladký Bratře, vy už nemáte paměť? To přece jste my vy, vy sám řekl, co mám dělat, právě proto bych byla raději zemřela, než bych vás neuposlechla; tak to je k objasnění první věci. Teď přejdeme ke druhé: mimoto mnohokrát náš předobrá, přemilý, všemocný a nejslitovnější Ježíš Kristus mi dal poznat, že na jedné straně člověk není schopen sám o sobě vykonat ani ten nejmenší čin cenný pro věčný život; na druhé straně, že jestliže člověk odpovídá na milosti jemu zdarma udělované, je to vždycky náš milosrdný Ježíš Kristus, který ho svou dvojitou milostí zdokonaluje; náš Ježíš Kristus jedná jako dobrá matka, která své děťátko velice miluje a říká mu: „Tak teď hezky chod“,“ a současně ho přidržuje vodítkem, a aniž si to ono maličké nevinátko uvědomuje, chodí; občas se zapotácí a matka ho prostřednictvím vodítka zachytí; když dítě dosáhlo určitého bodu, voláme na ně: „Vítězství, vítězství!“, zatímco je to jen díky matce, kterým ho řídila, že neupadlo. Tak je to, můj nejmilejší Bratře, hle, jak se mé ubohé vítězství vytratilo, že ho nevidím, ani nejmenší kousíček.“

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny.

Postupné obnovování přerušovaných aktivit - viz jednotlivé poznámky.

Náboženství dětí

pondělí - čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže.

Ve školním roce 2019 - 2020 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ - úterý 15:45 (M. Provinská, místnost A)
- 2. ročník ZŠ - úterý 16:45 (M. Provinská, místnost A)
- 3. ročník ZŠ a příprava k prvnímu sv. přijímání - čtvrtek 15:30 (P. Vít Uher, místnost A)
- 4. - 8. ročník ZŠ – středa 17:00 (Jakub Kroneisl)
- 9. ročník + středoškoláci - příprava na biřmování - (P. Vít Uher, místnost A, neděle 18:30)

Další informace: www.farnost-zizkov@efara.cz; MiladaProvinska@seznam.cz; kroneisljakub@seznam.cz

Biblická hodina - bude obnovena od září 2020

čtvrtek 19:00 - 20:30 (kromě prvního čtvrtku v měsíci)

Čist biblí není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny se čte a společně objasňuje část bible určená na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající – od 3. 5. do 28. 6.

neděle 17:00 - 18:00

Každoročně po velikonicích začíná P. Vít setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří se chtějí seznámit se základy katolické víry a připravit se k přijetí svátostí.

Příprava na biřmování

neděle 18:30 - 20:00 (do prosince 2019)

Přijmout svátost biřmování znamená "mít povinnost bránit a šířit víru slovem i životem" (II. Vat. koncil). Proto, aby člověk mohl dobře obhajovat i žít svoji víru, potřebuje ji dobře znát a vědět, jak ve svém životě uskutečňovat povolání svěřené nám od Ježíše Krista. K tomu slouží příprava, která se odehrává ve Farním centru pod vedením P. Víta Uhra. Zároveň je možné klást dotazy, na které mnohdy není čas anebo ani příležitost.

Malá liturgika

pondělí 18:45 - 20:00 (říjen - duben)

Hovory o liturgii se týkají aktuálního liturgického dění i všeobecných otázek (průběh liturgických úkonů, skladba liturgického roku, podrobnější rozbor jeho částí, liturgický prostor) i dalších souvisejících okolností.

Eucharistická adorace – pokračuje od 7. 5.

kostel sv. Prokopa: první čtvrtek v měsíci po mši sv. do 20:00

Modlitba růžence – v květnu denně

neděle, středa

Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech ze života Ježíše Krista i Panny Marie ve vztahu k naší současnosti. Růženec se společně modlíme v kostele sv. Anny v neděli od 7:25, ve středu od 17:20 v kostele sv. Prokopa.

Polední ateliér – pokračuje od 1. 5.

pátek 9:00 - 12:00 (říjen - květen)

Jde o setkání převážně žen, při němž se zdobí svíčky, vyrábějí drobné užitečné předměty včetně drátkování, háčkování, malování, šití a přípravy drobných dárkových předmětů k různým příležitostem.

Trénování paměti

pondělí 17:15

Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kteří pociťují slábnutí své paměti, a rádi by obnovili funkčnost svých paměťových buněk.

Úklid kostelů

druhá sobota v měsíci 9:00 - 11:00

Po mši sv. v kostele sv. Prokopa (začátek 8:00) se přítomní rozdělí do skupin a podle stanoveného harmonogramu počne úklid všech tří kostelů naší farnosti. Díky ochotě farníků se daří každý měsíc naše kostely uklidit. Rádi uvítáme každého, kdo se této akce zúčastní.

Chrámový farní sbor – pokračuje od 11. 5.

pondělí 18:30

Na zkoušky chrámového sboru jsou srdečně zváni všichni, kdo mají chuť si přijít zazpívat a svým zpěvem podpořit a zkrášlit průběh liturgie. Noví zpěváci a zpěvačky i hudebníci jsou vítáni v každé době. Kromě zdravého „zapřáhnutí“ hlasivek by mělo jít také o odpočinek a odreagování se od různých úkolů, kterými jsou jinak vyplněné naše dny, v příjemném prostředí a srdečném společenství.

Chcete se nechat pokřtít? Uvažujete o tom, zda je křest nutný?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). Ve farním centru probíhá příprava každou neděli od 17:00, která vyústí v možnost přijetí svátosti křtu o Velikonocích.

Chcete nechat pokřtít své dítě?

Dítě do 6 let: Kontaktujte P. Víta Uhra a po osobním rozhovoru bude dohodnuta příprava na křest dítěte.

Dítě 7 - 14 let: U tohoto dítěte jsou již nutné základní znalosti o víře, které získá v přípravě na křest. Kontaktujte P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá ve školním roce dle stanoveného rozpisu, se kterým budete seznámeni.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít tak klid v duši?

Svátost smíření (sv. zpověď) lze v kostelích naší farnosti přijmout:

kostel sv. Prokopa: pondělí, středa, čtvrtek, pátek 17:25 - 17:50

kostel sv. Rocha: středa 6:30 (kromě letních prázdnin), neděle 16:30 - 16:50

kostel sv. Anny: neděle 7:30 - 7:50

S knězem lze předem domluvit i jiný termín.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování, která biřmovancům dává dary Ducha svatého a celkovou posilu ve víře, se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům - po nezbytné přípravě - každoročně na podzim. Zájemci se mohou přihlásit u P. Víta Uhra.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým právním nebo společenským aktem, ale svátostí, skrze kterou Bůh vstupuje mezi dva lidi, aby je posvětil a pomáhal jin ve společném životě. Proto je nutná určitá příprava ke sňatku. Tu domluvíte (minimálně 3 měsíce předem) s P. Vítem Uhrem.

Jste nemocný? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě takové potřeby se kdykoliv obraťte na P. Víta Uhra, se kterým domluvíte udělení svátosti nemocných buď u Vás doma nebo na jiném místě (nemocnice, domov důchodců apod.).

Jednou za dva roky (v postní době) je možno přijmout tuto svátost při jejím společném udělení.

Jste pokřtění, ale nebyli jste dlouho nebo vůbec u sv. zpovědi a u sv. přijímání?

Nebojte se kontaktovat kněze, lidé jako Vy je mnohem více. Příprava na přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují na křest. Kněz Vás bude rád informovat o termínech a dalších podrobnostech této přípravy.

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním rozloučit při církevním obřadu na hřbitově nebo v krematoriu? - Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí; je však nutné dohodnout čas rozloučení dříve s knězem než s pohřební službou.

Tradici ani současnosti katolické církevní praxe však neodpovídá tzv. „společný rozptyl“, z toho důvodu není přítomnost kněze u této akce možná.

Chcete nechat sloužit mši sv. za svoje blízké nebo na jiný dobrý úmysl?

Toto je třeba domluvit předem v sakristii kostela, ve kterém by měla být tato mše sv. sloužena.

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
---	--	---

AKTUÁLNÍ INFORMACE PRO SOUČASNOU DOBU JSOU NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH FARNOSTI - www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

Výstav Nejsvětější svátosti:

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

sv. Prokop:

první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
úterý: 15:00 – 16:30 P. Antonín Ježek středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic Vít Uher, ThD: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko:

stav ke dni 30. 4. 2020:

výše dluhu (úvěr): Kč 3 102 530,26

povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-

sbírka na splácení úvěru - duben 2020:

Kč 3 200,-

č. účtu farnosti: 4200172251/6800 (Sberbank)

VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013

Děkujeme za Vaše dary – jen díky jim můžeme i my dále pomáhat.

PROKOPSKÉ LISTY 327 - KVĚTEN 2020

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 - Žižkov, farář P. ThLic Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány.

Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč. NEPRODEJNÉ.